

ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring legislacji krajowej

Konsultacje krajowych aktów prawnych – monitoring legislacji ZPPM w okresie od 27 stycznia do 2 lutego 2022 roku

Raport na dzień 2 lutego 2022 roku

I. Projekty aktów prawnych

W omawianym okresie Rządowe Centrum Legislacji opublikowało 5. projektów ustaw oraz 36. projektów rozporządzeń Rady Ministrów oraz poszczególnych Ministrów.

Przeprowadzono konsultacje 3. projektów ustaw i 6. projektów rozporządzeń dotyczących podmiotów członkowskich (pracodawcy, przedsiębiorcy, JST) zrzeszonych w Związku. Zostały one omówione w tekście poniżej.

Na podstawie opinii, uwag i ekspertyz podmiotów członkowskich przygotowano uwagi do projektu ustawy o modernizacji i poprawie efektywności szpitalnictwa (numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD321), które zostały przesłane do Ministerstwa Zdrowia.

Link do stanowiska: <https://pracodawcy.pl/opinia-w-sprawie-projektu-ustawy-o-modernizacji-i-poprawie-efektywnosci-szpitalnictwa-numer-w-wykazie-prac-legislacyjnych-ud321/>

Projekty ustaw:

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach (numer z wykazu: UC98)

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach (UC98) przewiduje zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114, Dz. U. z 2021 r. poz. 2151) i stanowi częściową transpozycję do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. L 155 z dnia 12.06.2019, str. 1 – dyrektywa SUP).

W celu zapewnienia wysokich poziomów selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z jednorazowych butelek z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do 3l, o których mowa w art. 9 dyrektywy SUP (77% w 2025 r. oraz 90% w 2029 r.), rekomenduje się wprowadzenie systemu kaucyjnego. W projekcie ustawy zostaną określone wymagania dotyczące utworzenia i prowadzenia przez przedsiębiorców systemu kaucyjnego, który będzie wspomagać selektywne zbieranie opakowań. W projekcie ustawy zostaną określone warunki, jakie muszą spełniać tworzone systemy kaucyjne. Będzie to m.in. powszechność systemu, niedyskryminujący charakter oraz brak obowiązku posiadania paragonu w celu odzyskania uiszczonej wcześniej kaucji.

W projekcie określono podstawowe warunki, które musi spełnić system kaucyjny tworzony przez podmiot reprezentujący wprowadzających napoje w opakowaniach. System kaucyjny powinien objąć obszar całego kraju i być powszechnie dostępny przez co m.in. konsumentom łatwiej będzie przekazać opakowanie lub odpad opakowaniowy powstały z opakowania

objętego systemem kaucyjnym. Ponadto utworzony system ma być powszechny i równie dostępny:

- dla jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów odbierających opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym, bez względu na ich powierzchnię, a także
- dla wprowadzających napoje w opakowaniach.

System kaucyjny tworzyć będą wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym. Wprowadzających napoje w opakowaniach reprezentować będzie jeden podmiot odpowiedzialny za zarządzanie systemem. Wybór tego podmiotu będzie należał do wprowadzających napoje w opakowaniach, którzy tworzyć będą system. System kaucyjny będzie mógł zostać uruchomiony po uzyskaniu zezwolenia na jego funkcjonowanie wydanego przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze decyzji. Projektowane przepisy pozostawiają dużą swobodę przedsiębiorcom w tworzeniu systemu kaucyjnego nie narzucając im przy tym zasad dotyczących przepływów finansowych czy wysokości kaucji. Projektowane przepisy nie określają także sposobu zorganizowania systemu zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych.

Przedsiębiorcy wprowadzający napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym będą obowiązani do uzyskania, w ramach systemu kaucyjnego, określonych poziomów selektywnego zbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych. Zaproponowane przepisy zobowiązują każdą jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 100m² do odbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań objętych systemem kaucyjnym oraz do zwrotu kaucji.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-gospodarce-opakowaniami-i-odpadami-opakowaniovymi-oraz-niektorych-innych-ustaw/>

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (numer z wykazu: UD317)

Przedmiotowy projekt ma na celu zwiększenie efektywności w zakresie ochrony, zarówno w zakresie zbiorowych, jak i indywidualnych, interesów klientów podmiotów rynku finansowego. Projekt przewiduje utworzenie Funduszu Edukacji Finansowej (FEF) będącego państwowym funduszem celowym, którego zasady działania są określone w ustawie o finansach publicznych. FEF zastąpi obecny Fundusz. Bazując na konstrukcji ustawy o finansach publicznych projektowane przepisy wskazują, że dysponentem FEF będzie minister właściwy do spraw instytucji finansowych, (obecnie ustawa stanowi, że środkami Funduszu dysponuje Rzecznik Finansowy). Zmiany te pozwolą na efektywne wykorzystanie środków FEF na działania z zakresu edukacji finansowej, które przyczynią się do zwiększenia kompetencji finansowych społeczeństwa.

Przychodami FEF będą wpływy z tytułu:

- kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7 i art. 3h ust. 2 pkt 2 tej ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059, z późn. zm.), z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.) oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1844, z późn. zm.);
- kar pieniężnych, o których mowa w art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275);

- kar pieniężnych, o których mowa w art. 159 ust. 5a, art. 183 ust. 4a i art. 193 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1415, z późn. zm.);
- kar pieniężnych, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy;
- odsetek;
- innych źródeł.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-rozpatrywaniu-reklamacji-przez-podmioty-ryнку-finansowego-i-o-rzeczniku-finansowym/>

3. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług prekonsultacje społeczne pakietu SLIM VAT 3 (brak numeru w wykazie)

SLIM VAT 3 to kolejny pakiet uproszczeń w podatku od towarów i usług. MF przygotowało ponad 20 nowych rozwiązań, które ułatwią rozliczanie podatku. Pakiet realizuje wiele postulatów zgłaszanych Ministerstwu Finansów przez przedsiębiorców. Przynosi im m.in. prostsze fakturowanie, zmniejszenie formalności oraz poprawę płynności finansowej firm.

Rozwiązania w SLIM VAT 3

Trzeci pakiet SLIM VAT usuwa wiele przestarzałych, niepotrzebnych już obowiązków spoczywających na firmach. Proponowane zmiany podzielono na 7 obszarów:

1. poprawa płynności finansowej firm;
2. VAT w obrocie międzynarodowym – mniej formalności;
3. szerszy zakres zwolnień z VAT;
4. mniej korekt i przyjazne rozliczanie VAT;
5. prostsze fakturowanie i mniej obowiązków;
6. obniżanie sankcji VAT;
7. konsolidacja i ujednoczenie wiążących informacji – prostszy i przejrzysty dostęp do wiedzy podatkowej.

SLIM VAT 3 to istotne zmiany w proporcji VAT i korygowaniu proporcji. Wprowadzenie proponowanych rozwiązań oznacza odciążenie działów księgowych firm oraz zmniejszenie liczby korekt podatku naliczonego wykazywanego w deklaracji VAT.

MF proponuje także brak obowiązku wystawienia faktury zaliczkowej, jeżeli podatnik otrzyma całość lub część zapłaty z tytułu zaliczki, w tym samym okresie rozliczeniowym (w tym samym miesiącu), w którym powstał obowiązek podatkowy (np. sprzedaż towar), w odniesieniu do czynności na poczet których tę zapłatę otrzymał.

Podatnicy będą mieli wybór, czy dokumentować otrzymane zaliczki fakturami, czy ograniczyć się do wystawienia jednej faktury rozliczeniowej obejmującej oprócz daty dokonania lub zakończenia dostawy towarów lub wykonania usługi (o ile taka data jest określona i różni się od daty wystawienia faktury) również datę otrzymania zapłaty zaliczki (o ile taka data jest określona i różni się od daty wystawienia faktury).

Pakiet SLIM VAT 3 to także realna poprawa płynności finansowej firm korzystających z mechanizmu podzielonej płatności, czyli split paymentu. Środki z rachunku VAT będą mogły być wykorzystane dodatkowo na zapłatę m. in. podatku od sprzedaży detalicznej czy też podatku tonażowego.

Uproszczenia ujęte w SLIM VAT 3 obejmują ponadto m.in.:

- poszerzenie zakresu niektórych zwolnień z VAT;
- konsolidację i ujednoczenie wiążących informacji;
- wprowadzenie nowych zasad w zakresie przeliczania kursów walut w przypadku wystawienia faktur korygujących;
- rezygnację z obowiązku drukowania dokumentów przez kasy online/wirtualne;
- ułatwienia w pakiecie VAT E-Commerce.

Projekt ustawy na etapie prekonsultacji publicznych (1 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/prekonsultacje-pakietu-slim-vat-3-mf/>

Projekty rozporządzeń:

1. Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie diagnostycznych poziomów referencyjnych (numer z wykazu: MZ 1230).

Diagnostyczne poziomy referencyjne zostały zdefiniowane w znowelizowanej ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (art. 3 pkt 6a) jako „poziom dawki w rentgenodiagnostyce i w radiologii zabiegowej lub, w przypadku produktów radiofarmaceutycznych, poziom aktywności tych produktów w odniesieniu do typowych badań diagnostycznych i zabiegów, którym poddawani są pacjenci o standardowej budowie ciała lub które przeprowadzane są na standardowych fantomach w odniesieniu do szeroko określonych kategorii sprzętu”. Konieczność określenia diagnostycznych poziomów referencyjnych w prawie krajowym wynika bezpośrednio z art. 56 ust. 2 wdrażanej dyrektywy 2013/59/Euratom ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylającej dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (Dz. Urz. UE L 13 z 17.01.2014, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia został – co do zasady – przygotowany na podstawie aktualnie obowiązujących poziomów referencyjnych dla badań diagnostycznych wykonywanych z zastosowaniem promieniowania jonizującego oraz zabiegów z zakresu radiologii zabiegowej, określonych w załącznikach nr 2 i 3 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 884), które zostało utrzymane w mocy na podstawie art. 37 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo atomowe oraz ustawy o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1593 oraz z 2020 r. poz. 284).

Jednocześnie ustawodawca zapewnił obowiązek dokonywania regularnych (nie rzadziej niż co 5 lat) przeglądów diagnostycznych poziomów referencyjnych przez wskazaną instytucję podległą temu ministrowi (Krajowe Centrum Ochrony Radiologicznej w Ochronie Zdrowia). Jednostka ta będzie sprawozdawać ministrowi właściwemu do spraw zdrowia ustalone na podstawie przeglądu wyniki. W konsekwencji dokonanego przeglądu minister odpowiedzialny za publikację diagnostycznych poziomów referencyjnych uzyska dane o ich aktualności (także z punktu widzenia dostępnych europejskich zaleceń w tym zakresie).

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mz-w-sprawie-diagnostycznych-poziomow-referencyjnych/>

2. Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru nalepki dla pojazdów uprawnionych do wjazdu do strefy czystego transportu (numer z wykazu: 800).

Ustawa o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 110, z późn. zm.) w art. 39 wprowadza do polskiego systemu prawnego pojęcie stref czystego transportu. Mogą one być tworzone przez gminy, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i środowisko, w związku z emisją zanieczyszczeń z transportu. Ustawa o elektromobilności zakłada wprowadzenie oznakowań dla pojazdów uprawnionych do wjazdu do strefy czystego transportu. W celu ujednoczenia oznakowań i zwiększenia ich rozpoznawalności, w rozporządzeniu określono ich jednolity wzór. Nalepka będzie stosowana przez wszystkie gminy, które zdecydują się ustanowić strefę czystego transportu.

Oznakowania pojazdów uprawnionych do wjazdu do strefy czystego transportu powinny być łatwo dostępne dla ich posiadaczy, jednolite oraz niedrogie. Samo oznakowanie powinno być proste i czytelne dla każdego, bez konieczności sięgania do dodatkowej dokumentacji.

Rozwiązanie zaplanowane w rozporządzeniu spełnia te wytyczne i przewiduje wprowadzenie nalepek umieszczanych w lewym dolnym rogu przedniej szyby pojazdu. Nalepki będą wydawane za opłatą, której maksymalna wysokość wyniesie 5 zł. Zgodnie z art. 39 ust. 12 opłata za nalepkę stanowi dochód gminy, więc oczekiwanym efektem jest wzrost dochodów w budżetach gmin, które ustanowią strefę czystego transportu.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mkis-w-sprawie-wzoru-nalepki-dla-pojazdow-uprawnionych-do-wjazdu-do-strefy-czystego-transportu/>

3. Projekt rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (numer z wykazu: 63).

W obowiązującym obecnie stanie prawnym wartość finansowanych przez pracodawcę posiłków udostępnianych pracownikom do spożycia bez prawa do ekwiwalentu z tego tytułu jest wyłączona z podstawy wymiaru składek do wysokości nieprzekraczającej miesięcznie kwoty 190 zł. Za posiłek w rozumieniu przepisu § 2 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1949) należy rozumieć zarówno gotowe posiłki jak i przetworzone produkty żywnościowe nadające się do bezpośredniego spożycia. Projektowana zmiana rozporządzenia ma na celu urealnienie kwoty wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe określonej w § 2 ust. 1 pkt 11 ww. rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia wprowadza zmiany polegające na podniesieniu powyższej kwoty wartości finansowanych przez pracodawcę posiłków udostępnianych pracownikom do spożycia do wysokości 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę (obecnie 301 zł.). W związku z ogłaszanym corocznie w nowej wysokości minimalnym wynagrodzeniem za pracę, kwota wyłączenia będzie wzrastała wraz ze wzrostem wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Projekt rozporządzenia na etapie uzgodnień (2 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mrips-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-szczegolowych-zasad-ustalania-podstawy-wymiaru-skladek-na-ubezpieczenia-emerytalne-i-rentowe/>

4. Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku osłonowego (numer z wykazu: 808).

Ustawa z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1) wprowadziła na rzecz mniej zamożnych gospodarstw domowych wsparcie finansowe w postaci dodatku osłonowego. O dodatek osłonowy można ubiegać się w gminie właściwej według miejsca zamieszkania, poprzez złożenie prawidłowo wypełnionego wniosku. W celu zapewnienia przejrzystości i komunikatywności, wydane zostało rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 3 stycznia 2022 r. w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku osłonowego (Dz. U. poz. 2), którego załącznik określa jednolity wzór wniosku o wypłatę tego dodatku do zastosowania przez gminy.

W projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (druk nr 1902) przewidziana została nowelizacja ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym, polegająca na zmianie brzmienia art. 2 ust. 6 poprzez zmianę wyrazu „wpisane” na „zgłoszone”. Zmiana ta powoduje, iż dodatek osłonowy w podwyższonych kwotach, określonych na gruncie tego samego przepisu, będzie przysługiwał w przypadku gdy głównym źródłem ogrzewania gospodarstwa domowego jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia,

kuchnia węglowa lub piec kaflowy na paliwo stałe, zasilane węglem lub paliwami węglopodobnymi, zgłoszone do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2021 r. poz. 554, 1162 i 1243). Powyższa modyfikacja przepisu stanowi ułatwienie w uzyskiwaniu dodatku osłonowego w podwyższonej kwocie, gdyż powstanie konieczność wykazania jedynie dokonania zgłoszenia do Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków (CEEB), a nie zaś uzyskania wpisu do niej.

Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku osłonowego ma na celu dostosowanie brzmienia wzoru wniosku o wypłatę dodatku osłonowego, stanowiącego załącznik do ww. rozporządzenia, do treści przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym, nowelizowanych na gruncie rządowego projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (druk nr 1902).

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mkis-w-sprawie-wzoru-wniosku-o-wyplate-dodatku-oslonowego/>

5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia innych terminów wypełniania obowiązków w zakresie ewidencji oraz w zakresie sporządzenia, zatwierdzenia, udostępnienia i przekazania do właściwego rejestru, jednostki lub organu sprawozdań lub informacji (numer z wykazu: 506).

Projekt rozporządzenia wydłuża terminy ewidencyjne i sprawozdawcze generalnie określone w przepisach o rachunkowości. Proces sporządzenia sprawozdań finansowych wymaga szeregu prac analityczno-kontrolnych i uzgadniających (w tym inwentaryzacyjnych), wymagających od służb finansowo–księgowych wzmoczonego nakładu pracy.

Zmiany zaproponowane w projekcie wynikają z trudnej do przewidzenia dynamiki i skutków trwającej pandemii, w szczególności prognozy „piątej fali” COVID-19. W związku z tym duża część jednostek może mieć problemy z terminowym wykonywaniem ww. obowiązków (absencja pracowników), pomimo że charakteryzują się one wysokim stopniem elektronizacji procesów. Wydanie projektowanego rozporządzenia wynika dodatkowo z uwzględnienia postulatów zgłaszanych przez środowisko księgowych, obecnie mocno zaangażowane we wdrażanie zasad nowego systemu podatkowego. W postulatach tych wskazywano, że ze względu na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego oraz dobro podatników, a także księgowych i kadrowych, wskazane jest przesunięcie m.in. terminów na sporządzenie sprawozdań finansowych.

Projekt przewiduje wydłużenie odpowiednio o 3 miesiące lub 1 miesiąc niektórych terminów wynikających z przepisów o rachunkowości dotyczących: inwentaryzacji, sporządzenia zestawienia obrotów i sald, sporządzenia sprawozdania finansowego, jego przekazywania oraz zatwierdzenia dla wybranych jednostek. Niniejsze rozporządzenie przewiduje również wydłużenie terminów dotyczących sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych oraz sprawozdania z działalności, sprawozdania z działalności grupy kapitałowej, sprawozdania z płatności, skonsolidowanego sprawozdania z płatności, sprawozdania nt. informacji niefinansowych oraz sprawozdanie grupy kapitałowej nt. informacji niefinansowych.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mf-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-okreslenia-innych-terminow-wypelniania-obowiazkow-w-zakresie-ewidencji-oraz-w-zakresie-sporzadzenia-zatwierdzenia-udostepnienia-i-prz-2/>

6. Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań technicznych dla stacji wodoru (numer z wykazu: 651).

Projekt rozporządzenia rozwiązuje problem braku w polskim porządku prawnym przepisów regulujących wymagania techniczne w zakresie eksploatacji, naprawy i modernizacji stacji wodoru, w tym także tych o charakterze mobilnym. Jest to w dużej mierze efektem zainicjowania przez Unię Europejską nowej polityki nazywanej Europejskim Zielonym Ładem oraz wynikającej z niej strategii wodorowej, których jednym z priorytetów jest wykorzystywanie wodoru w transporcie. Odpowiedzią na te zmiany jest ustawa z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2269) wprowadzająca niezbędne pojęcia i rozwiązania dotyczące planowanego powstania infrastruktury do tankowania wodoru. Projekt rozporządzenia, przygotowane na podstawie upoważnienia dodanego ww. ustawą, wprowadza określone wymagania techniczne dotyczące stacji wodoru, umożliwiając inwestorom rozpoczęcie inwestycji w tego rodzaju infrastrukturę. Dodać należy, że zgodnie z planami zawartymi w przyjętej w dniu 2 listopada 2021 r. przez Rząd RP „Polskiej Strategii Wodorowej do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 (PSW)”, do 2025 roku powstaną w Polsce 32 stacje wodoru, zaś do 2030 roku nastąpi dalszy rozwój tej infrastruktury.

Projekt rozporządzenia wprowadza przepisy dotyczące eksploatacji, modernizacji i naprawy stacji wodoru, w tym tych o charakterze mobilnym. Ponadto, określa kwestie obowiązków operatorów stacji wodoru w zakresie prawidłowej eksploatacji stacji oraz ponoszenia odpowiedzialności za ich stan techniczny. Ponadto określa ono wymagania techniczne dla podstawowych urządzeń zlokalizowanych na stacji oraz wymagania dla urządzeń metrologicznych do pomiaru wodoru. Rozporządzenie określa także warunki realizacji uprawnień konkretnych urzędów państwowych w zakresie kontroli spełniania przez operatorów stacji wodoru wymagań technicznych dotyczących stacji, rodzaju badań technicznych, które mają obowiązek być przez nich przeprowadzone oraz wysokości opłat pobieranych przy tym przez urzędy państwowe.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mkis-w-sprawie-wymagan-technicznych-dla-stacji-wodoru/>

II. Ogłoszone akty prawne (Dziennik Ustaw RP)

W analizowanym okresie opublikowano sześćdziesiąt sześć aktów prawnych, tzn. ustawy, rozporządzenia Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i poszczególnych ministrów, obwieszczenia w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego. Z powyższych publikacji w zainteresowaniu pracodawców i przedsiębiorców znaleźć się mogą następujące akty prawne:

1/ Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 31 stycznia 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

- Rozporządzenie zostało opublikowane 2 lutego 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 248).
- Konieczność nowelizacji wynika z dokonania zmian w obowiązujących przepisach, w tym wprowadzenia nowych wymogów dotyczących zapewnienia dostępności architektonicznej osobom ze szczególnymi potrzebami, wprowadzonych przepisami ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1538) oraz przepisami ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1062). Rozporządzenie określa warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Celem

określenia wymienionych warunków jest zapewnienie, że budynek będzie – stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – zaprojektowany i wykonany zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, jednocześnie zapewniając:

1) spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88z04.04.2011, str. 5, z późn. zm.), dotyczących: a) nośności i stateczności konstrukcji, b) bezpieczeństwa pożarowego, c) higieny, zdrowia i środowiska, d) bezpieczeństwa użytkowania i dostępności obiektów, e) ochrony przed hałasem, f) oszczędności energii i izolacyjności cieplnej, g) zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych;

2) warunki użytkowe zgodne z przeznaczeniem obiektu, w szczególności w zakresie: a) zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz, odpowiednio do potrzeb, w energię cieplną i paliwa, przy założeniu efektywnego wykorzystania tych czynników, b) usuwania ścieków, wody opadowej i odpadów;

3) możliwość dostępu do usług telekomunikacyjnych, w szczególności w zakresie szerokopasmowego dostępu do Internetu;

4) możliwość utrzymania właściwego stanu technicznego;

5) niezbędne warunki do korzystania z obiektów użyteczności publicznej i mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego przez osoby niepełnosprawne, o których mowa w art. 1 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1169 oraz z 2018 r. poz. 1217), w tym osoby starsze;

6) minimalny udział lokali mieszkalnych dostępnych dla osób niepełnosprawnych, o których mowa w art. 1 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r., w tym osób starszych, w ogólnej liczbie lokali mieszkalnych w budynku wielorodzinnym;

7) warunki bezpieczeństwa i higieny pracy;

8) ochronę obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów objętych ochroną konserwatorską;

9) odpowiednie usytuowanie na działce budowlanej;

10) poszanowanie występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej;

11) warunki bezpieczeństwa i ochrony zdrowia osób przebywających na terenie budowy. Celem rozporządzenia jest również spełnienie wymagań, które zostały wprowadzone przepisami ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących oraz ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami . W szczególności chodzi tutaj o zapewnienie dostępności architektonicznej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami. Zauważyć bowiem należy, iż zaproponowane regulacje mają na celu m.in. ułatwienie dostępu do budynków i urządzeń z nimi związanych osobom z różnym rodzajem niepełnosprawności.

- Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2/ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2022 r. w sprawie określenia dłuższego okresu pobierania zasiłku opiekuńczego w celu przeciwdziałania COVID-19

- Rozporządzenie zostało opublikowane 31 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 231).
- Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 4a ust. 7 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.1). Zgodnie z rozporządzeniem zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w art. 4a ust. 1 i 1a ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, przysługuje wszystkim osobom uprawnionym do jego pobierania na podstawie art. 4a, jednak nie dłużej niż do dnia 27 lutego 2022 r.
- Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2022 r.

3/ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2022 r. w sprawie określenia dłuższego okresu pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego w celu przeciwdziałania COVID-19

- Rozporządzenie zostało opublikowane 31 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 230).
- Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.1). Zgodnie z dodatkowy zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w art. 4 ust. 1–1d ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, przysługuje w przypadkach, o których mowa w tych przepisach, jednak nie dłużej niż do dnia 27 lutego 2022 r.
- Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2022 r.

4/ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 stycznia 2022 r. w sprawie ewidencji miesięcznego przychodu ze sprzedaży

- Rozporządzenie zostało opublikowane 31 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 229).
- W ocenie skutków regulacji wskazuje się, że ustawa w dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz.U. z 2021 r. poz. 936, z późn. zm.), weszła w życie z dniem 1 marca 2018 r., a jej przepisy przewidywały stopniowe ograniczanie handlu w niedziele i święta, a także katalog przypadków, gdy zakaz handlu i wykonywania czynności związanych z handlem nie obowiązuje. W miarę upływu czasu inspektorzy pracy dostrzegli, że niektóre przepisy nie funkcjonują zgodnie z intencjami ustawodawcy, a przez to nasilają się przypadki omijania zakazu handlu w niedziele i święta. Dnia 14 października 2021 r. Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz.

U. poz. 1891), zgodnie z którą zakaz handlu w niedziele i święta nie będzie obowiązywał w palcówkach handlowych, w których przychody ze sprzedaży z przeważającej działalności, o której mowa w art. 6 ust 1 pkt 2, 5-7 i 28 i 29 ustawy, wskazanej we wniosku o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. z 2021 r. poz. 955 i 1641), stanowi co najmniej 40% miesięcznego przychodu ze sprzedaży detalicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz.U. 2020 poz. 1293) oraz w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 30 ustawy. Jednocześnie placówki handlowe korzystające z ww. wyłączenia zostały zobowiązane do prowadzenia ewidencji miesięcznego przychodu ze sprzedaży, a minister właściwy do spraw finansów publicznych – do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu prowadzenia tej ewidencji, wzoru tej ewidencji i szczegółowej treści jej wpisów.

Rozporządzenie określa sposób prowadzenia ewidencji miesięcznego przychodu ze sprzedaży, o której mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni, wzór ewidencji oraz szczegółową treść wpisów w ewidencji.

- Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2022 roku.

5/ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 stycznia 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych

- Rozporządzenie zostało opublikowane 31 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 224).
- Uchwalona przez Sejm RP 13 stycznia br. na podstawie poselskiego projektu ustawy, ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. poz. 196), przewiduje czasową obniżkę stawek podatku VAT w okresie od 1 lutego 2022 r. do 31 lipca 2022 r. na:
 - żywność objętą obecnie stawką podatku VAT 5% – do stawki 0%,
 - paliwa silnikowe, tj. olej napędowy, biokomponenty stanowiące samoistne paliwa, benzynę silnikową, gaz skroplony LPG – ze stawki 23% do stawki 8%,
 - nawozy, środki ochrony roślin, ziemię ogrodniczą i inne środki wspomagające produkcję rolniczą (takie jak: środki poprawiające właściwości gleby, stymulatory wzrostu oraz niektóre podłoża do upraw) – ze stawki 8% do stawki 0%,
 - gaz ziemny – do stawki 0%,
 - energię elektryczną i energię cieplną – do stawki 5%.

Natomiast rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1696, z późn. zm.) od 1 stycznia 2022 r. wprowadzono czasowe (od 1 stycznia do 31 marca 2022 r.) obniżenie stawki VAT do:

- 8% dla dostaw, wewnątrzwspólnotowego nabycia i importu (§ 10e rozporządzenia z dnia 25 marca 2020 r.), z wyjątkiem importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia objętego zwolnieniem z VAT na warunkach określonych w art. 44 pkt 2 i art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy o VAT:
- gazu ziemnego (CN 2711 11 00 albo 2711 21 00) oraz

- energii cieplnej,
- 5% dla dostaw, wewnątrzwspólnotowego nabycia i importu energii elektrycznej (CN 2716 00 00), z wyjątkiem importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia objętych zwolnieniem z VAT na warunkach określonych w art. 44 pkt 2 i art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy o VAT (§ 10f rozporządzenia z dnia 25 marca 2020 r.).

Ponadto do 30 kwietnia 2022 r. obniżoną do wysokości 8% stawkę podatku stosuje się także do dostaw, wewnątrzwspólnotowego nabycia i importu (§10d rozporządzenia z dnia 25 marca 2020 r.):

- środków poprawiających właściwości gleby,
- stymulatorów wzrostu,
- podłoży do upraw, innych niż wymienione w poz. 12 załącznika nr 3 do ustawy, z wyłączeniem podłoży mineralnych
- o których mowa w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz.U. z 2021 r. [poz. 76](#)).

Z uwagi na różne daty stosowania stawek obniżonych dla wskazanych towarów wskazane w ww. rozporządzeniu i wskazanej na wstępie ustawie wystąpiła konieczność dokonania zmian dostosowujących w tym zakresie.

- Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 stycznia 2022 r.

6/ Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 23 stycznia 2022 r. w sprawie trybu uznawania zdarzenia powstałego w okresie ubezpieczenia wypadkowego za wypadek przy pracy, kwalifikacji prawnej zdarzenia, wzoru karty wypadku i terminu jej sporządzenia

- Rozporządzenie zostało opublikowane 31 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 223).
- W dniu 1 listopada 2021 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 1834), które dokonały zmian w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn zm.), polegających m. in. na objęciu małżonka Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ubezpieczeniami społecznymi, w tym również ubezpieczeniem wypadkowym oraz w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, w której dodano art. 3a poszerzający zakres osób objętych ubezpieczeniem wypadkowym nie będących pracownikami o małżonków Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W konsekwencji zmianie uległa również delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia zawarta w art. 5 ust. 4 ustawy wypadkowej. Została ona uzupełniona o odesłanie do powołanego powyżej przepisu art. 3a ustawy wypadkowej. Stąd też konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia uwzględniającego wprowadzone zmiany.
- Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2022 r.

7/ Ustawa z dnia 13 stycznia 2022 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu socjalnym oraz niektórych innych ustaw

- Ustawa została opublikowana 31 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 218).
- Ustawa ma służyć zwiększeniu motywacji osób wykluczonych społecznie do podjęcia reintegracji zawodowej i społecznej w celu wykształcenia odpowiednich postaw życiowych, pełnienia ról społecznych zarówno w miejscu pracy czy zamieszkania oraz odbudowania zdolności do samodzielnego świadczenia pracy na rynku pracy.
Do najważniejszych zmian wprowadzonych do ustawy o zatrudnieniu socjalnym należy m.in. :
 - 1) rezygnacja z przesłanki ubóstwa, jako decydującej o dostępie do instrumentów przewidzianych w ustawie, co pozwoli rozszerzyć ofertę Centrów Integracji Społecznej na nowe grupy osób,
 - 2) umożliwienie uczestnictwa w CIS osobom, które mają ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,
 - 3) umożliwienie realizacji usług reintegracji zawodowej i społecznej poza miejscem funkcjonowania CIS,
 - 4) poszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do tworzenia CIS o spółdzielnie socjalne osób fizycznych,
 - 5) uszczegółowienie zasad nadzoru nad działalnością CIS sprawowanego przez wojewodę,
 - 6) zmodyfikowanie finansowania CIS i Klubów Integracji Społecznej (m.in. w zakresie przeznaczenia dotacji przyznawanej przez marszałka województwa, poszerzenia źródeł finansowania CIS),
 - 7) wprowadzenie licznych zmian dotyczących uczestników CIS (m.in. w zakresie tygodniowego czasu pobytu w CIS, wydłużenia maksymalnego okresu uczestnictwa w zajęciach CIS do 24 miesięcy, podniesienia wysokości świadczenia integracyjnego ze 100% do 120% zasiłku dla bezrobotnych, zwiększenia liczby dni wolnych od zajęć w CIS z 6 do 12 dni oraz dni wolnych z powodu niezdolności do uczestnictwa wskutek choroby z 14 do 21 dni, podniesienia maksymalnej wysokości motywacyjnej premii integracyjnej z 50% do 100% świadczenia integracyjnego).
 - 8) wprowadzenie przepisów pozwalających ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego na tworzenie i wdrażanie resortowych programów na rzecz zatrudnienia socjalnego,
 - 9) zniesienie rozwiązania określającego maksymalną liczbę członków Rady Zatrudnienia Socjalnego.

W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119) została wprowadzona zmiana w zakresie przeznaczenia środków finansowych uzyskanych przez gminę z opłat za wydanie pozwoleń za sprzedaż napojów alkoholowych na zadania realizowane nie tylko przez Centra Integracji Społecznej, ale również przez Kluby Integracji Społecznej.

Ustawa zawiera ponadto zmiany do:

1) ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1842 oraz z 2022 r. poz. 1), w której zmienia się maksymalną kwotę miesięczną dochodu uprawniającą do świadczenia uzupełniającego z 1700 zł na 1750 zł miesięcznie oraz wprowadza mechanizm waloryzacji tej kwoty w terminach i na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

2) ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.), które w związku z nadal trwającą pandemią mają na celu zapewnienie ciągłości finansowania instrumentów służących ochronie miejsc pracy i wsparcia przedsiębiorców w 2022 r i w latach następnych;

3) ustawy z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 839 i 2368), które w związku z przedłużeniem możliwości korzystania z Polskiego Bonu turystycznego do końca września 2022 r., umożliwiają w terminie do dnia 31 grudnia 2022 r. przekazywania z ZUS do Polskiej Organizacji Turystycznej danych zgromadzone w systemie teleinformatycznym.

- Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów wskazanych w art. 14 tej ustawy.

8/ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych

- Rozporządzenie zostało opublikowane 28 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 211).
- W związku z regulacjami zawartymi w ustawie z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105), wprowadzającej zmianę w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.) w zakresie ustalania wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne osób prowadzących działalność pozarolniczą – konieczne stało się wydanie rozporządzenia zmieniającego w zakresie rozdzielania wpłaty na pokrycie należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, w przypadku gdy płatnik składek nie złożył deklaracji rozliczeniowej. Rozporządzenie przewiduje zmiany w zakresie: - zastosowania do rozdzielania wpłaty na poszczególne fundusze minimalnej miesięcznej kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne określonej w art. 79a ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, tj. kwoty odpowiadającej 9% minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu 1 stycznia roku składkowego.
- Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2022 r.

9/ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

- Rozporządzenie zostało opublikowane 28 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 210).
- Akt prawny ma na celu ograniczenie ryzyka związanego z wystąpieniem epidemii wywołanej nowym koronawirusem SARS-CoV-2. W rozporządzeniu przewiduje się

przedłużenie do dnia 28 lutego 2022 r. obowiązujących ograniczeń, nakazów i zakazów, co uzasadnione jest aktualną sytuacją epidemiczną.

- Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 stycznia 2022 r.

10/ Ustawa z dnia 26 stycznia 2022 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym, ustawy o czasie pracy kierowców oraz niektórych innych ustaw

- Ustawa została opublikowana 28 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 209).
- Celem ustawy jest transpozycja do polskiego porządku prawnego art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1057 z dnia 15 lipca 2020 r. ustanawiającej przepisy szczególne w odniesieniu do dyrektywy 96/71/WE i dyrektywy 2014/67/UE dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego oraz zmieniającej dyrektywę 2006/22/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie egzekwowania przepisów oraz rozporządzenie (UE) nr 1024/2012, stanowiącej jeden z aktów wchodzących w skład tzw. Pakietu Mobilności I.

Celem dyrektywy jest zapewnienie równowagi między poprawą warunków socjalnych i warunków pracy kierowców, a zwiększeniem swobody świadczenia usług transportu drogowego w oparciu o uczciwą konkurencję między krajowymi i zagranicznymi przewoźnikami, co w konsekwencji powinno przyczynić się do usprawnienia funkcjonowania rynku transportu drogowego w Unii Europejskiej.

Ustawa ma także zapewnić stosowanie przepisów:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1054 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 w odniesieniu do minimalnych wymogów dotyczących maksymalnego dziennego i tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu, minimalnych przerw oraz dziennego i tygodniowego okresu odpoczynku oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 165/2014 w odniesieniu do określania położenia za pomocą tachografów (Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2020/1054”,
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym (Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 17), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2020/1055”.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym wprowadzono następujące zmiany:

- 1) przewidziano, że przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu drogowego wykonywanego pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony w krajowym transporcie drogowym rzeczy, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje wyłącznie krajowy transport drogowy rzeczy, w niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy, a także o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 2,5 tony w transporcie drogowym rzeczy;
- 2) zmodyfikowano definicję bazy eksploatacyjnej. Będzie to miejsce przystosowane do prowadzenia działalności transportowej w sposób zorganizowany i ciągły, w skład którego wchodzi co najmniej jeden z następujących elementów: miejsce postojowe dla pojazdów wykorzystywanych w transporcie drogowym, miejsce załadunku, rozładunku lub łączenia ładunków, miejsce konserwacji lub naprawy

pojazdów; przez bazę eksploatacyjną należy rozumieć także centrum operacyjne pracodawcy, o którym mowa w przepisach rozporządzenia (WE) nr 561/2006;

- 3) rozszerzono katalog przestępstw w zakresie spełnienia wymogu dobrej reputacji przedsiębiorcy, o przestępstwa z dziedziny prawa podatkowego. Jednocześnie do katalogu przestępstw wykluczających możliwość podjęcia działalności transportowej dodano niektóre przepisy dotyczące handlu narkotykami wymienione w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
- 4) rozporządzenie (WE) nr 2020/1055 wprowadziło obowiązek uzyskania dokumentu potwierdzającego spełnienie warunków dostępu do zawodu przewoźnika drogowego i rynku dla przedsiębiorców wykorzystujących w swojej działalności przewozowej pojazdy, które są przeznaczone wyłącznie do przewozu rzeczy i których dopuszczalna masa całkowita przekracza 2,5 tony, ale nie przekracza 3,5 tony. W ustawie przewidziano, że takie uprawnienie będzie wydawał starosta właściwy dla siedziby przedsiębiorcy określonej w rejestrze przedsiębiorców w KRS, a w przypadku przedsiębiorców będących osobami fizycznymi – adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej określonego w CEIDG;
- 5) po uzyskaniu zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego przedsiębiorca przedkładać ma do organu udzielającego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oświadczenie o liczbie osób zatrudnionych na dzień 31 grudnia poprzedniego roku oraz informację o średniej arytmetycznej liczbie wszystkich kierowców wykonujących operacje transportowe dla przedsiębiorcy;
- 6) do środków rehabilitacyjnych umożliwiających odzyskanie przez przedsiębiorcę dobrej reputacji dodano zatarcie skazania za przestępstwa w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, popełnione w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz zatarcie skazania za przestępstwa w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, popełnione poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) określono procedurę przywrócenia zarządzającemu transportem dobrej reputacji poprzez odbycie szkolenia lub zdanie egzaminu. Egzamin w celu odzyskania przez zarządzającego transportem dobrej reputacji będzie tożsamy z egzaminem na certyfikat kompetencji zawodowych w transporcie drogowym. Szkolenie będzie prowadził ośrodek przeprowadzający szkolenia na kwalifikacje kierowców zawodowych;
- 8) przewidziano, że w przypadku popełnienia bardzo poważnego naruszenia dotyczącego świadectwa kierowcy w tym samym roku kalendarzowym, określonego w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403, właściwy organ cofa, w drodze decyzji administracyjnej, jeden wypis z licencji wspólnotowej na okres 6 miesięcy i zawiesza wydawanie nowych świadectw kierowców przez okres 30 dni. Analogicznej zmiany dokonano w art. 32f ust. 3 ustawy o transporcie drogowym. Korekty takie mają na celu złagodzenie obecnie obowiązujących przepisów;
- 9) przewidziano rozszerzenie kompetencji kontrolnych Inspekcji Transportu Drogowego w zakresie możliwości żądania i badania dokumentów dotyczących głównej działalności przedsiębiorcy;

- 10) podczas kontroli drogowej kierowca będzie mógł kontaktować się z siedzibą przedsiębiorcy, na rzecz którego wykonuje przewóz, jego zarządzającym transportem lub inną osobą lub podmiotem, aby przed zakończeniem kontroli drogowej przedstawić wszelkie dowody, których obecności nie stwierdzono w pojeździe;
- 11) w załącznikach do ustawy wprowadzono zmiany, które sprowadzają się do uzupełnienia wykazu kar za naruszenia warunków wykonywania przewozu drogowego o nowe pozycje wynikające z przepisów unijnych zawartych w Pakiecie Mobilności I.

W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, wprowadzono m.in. poniższe zmiany:

- 1) zmieniono definicję podróży służbowej w ten sposób, aby za taką podróż było uznawane tylko zadanie służbowe wykonywane w ramach krajowych przewozów drogowych;
- 2) doprecyzowano, że w przypadku gdy praca jest wykonywana w porze nocnej, czas pracy kierowcy nie może przekraczać 10 godzin między dwoma kolejnymi okresami dziennego odpoczynku albo dziennego i tygodniowego okresu odpoczynku;
- 3) kierowcy wykonującemu krajowe przewozy drogowe w podróży służbowej przysługiwać mają należności na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, ustalane na zasadach określonych w przepisach art. 77⁵ § 3–5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych przewidziano, że Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego przekazuje Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego informacje dotyczące przeprowadzonych kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, w tym informacje uzyskane od innych organów kontrolnych.

Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o tachografach polegają na dodaniu do wykazu danych zawartych we wniosku o kartę do tachografu, oprócz numeru rachunku bankowego, także numeru rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowej. Umożliwi to podmiotowi wydającemu karty do tachografów zwrot na ten rachunek wniesionej przez wnioskodawcę opłaty (pomniejszonej o opłatę za rozpatrzenie wniosku) w przypadku odmownie załatwionego wniosku z powodów leżących po stronie wnioskodawcy.

- Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów wskazanych w art. 17 tej ustawy.

11/ Ustawa z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu

- Ustawa została opublikowana 28 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 202).
- W uzasadnieniu aktu prawnego wskazuje się, że głównym celem ustawy jest uruchomienie specjalnych instrumentów zwiększających bezpieczeństwo energetyczne Polski, a w perspektywie krótkoterminowej wspierających gospodarstwa domowe, mieszkańców budynków wielolokalowych i niektórych odbiorców wrażliwych. W tym celu ustawa zmienia:
 - 1) ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
 - 2) ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa

paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym;

3) ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw;

4) ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych;

5) ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw;

6) ustawę z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych;

7) ustawę z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym.

W zakresie ochrony odbiorców paliw gazowych uchwalona ustawa wprowadza zmiany w ustawie – Prawo energetyczne mające na celu:

1) rozszerzenie katalogu podmiotów objętych ochroną taryfową do 31 grudnia 2023 r. (art. 62b ustawy – Prawo energetyczne) o niektóre kategorie odbiorców będących podmiotami realizującymi zadania z zakresu użyteczności publicznej (np. podmioty udzielające świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, szkoły, żłobki, przedszkola, jednostki pomocy społecznej, noclegownie, ochotnicze straże pożarne, organizacje pozarządowe w zakresie działalności pożytku publicznego);

2) wprowadzenie mechanizmu rekompensat dla sprzedawców gazu ziemnego do odbiorców taryfowych, służący zrekompensowaniu skutków zamrożenia cen dla rozszerzonego katalogu odbiorców taryfowych.

Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę rekompensat będzie Zarządca Rozliczeń S.A., a rekompensaty dla podmiotów uprawnionych będą finansowane z Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny.

Nowelizacja ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym umożliwi przedsiębiorstwom energetycznym zajmującym się obrotem gazem ziemnym z zagranicą oraz podmiotom sprowadzającym gaz ziemny z zagranicy, zobowiązanym na podstawie art. 24 ustawy o zapasach do utrzymywania zapasów gazu ziemnego, zlecenie na podstawie umowy Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, zwanej dalej „Agencją”, wykonywania zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Wraz z zawarciem umowy o świadczenie takich usług, Agencja będzie przejmować na rzecz Skarbu Państwa własność zapasów obowiązkowych na warunkach cenowych wskazanych w uchwalonej ustawie oraz będzie wstępować w prawa i obowiązki wynikające z umów o świadczenie usług magazynowania zawartych z operatorem systemu magazynowania.

Nowelizacja ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (art. 4 ustawy), zakłada, że jednym z działań, które ma na celu pozyskanie środków na zagwarantowanie ciągłości świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym, w szczególności na wszelkie potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego jest umożliwienie udzielania przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych pożyczek na rzecz podmiotów określonych w

ustawie – Prawo energetyczne jako sprzedawcy z urzędu paliw gazowych, zgodnie z art. 62c ust. 1 oraz art. 49b ust. 1 tej ustawy. Przyjęte przepisy:

1) określają, że pożyczki mogą być udzielane podmiotom, o których mowa w art. 62c ust. 1 oraz art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne;

2) przewidują, że udzielenie pożyczki następuje na podstawie umowy zawieranej przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;

3) określają maksymalną wysokość sumaryczną należności z tytułu kapitału udzielonych pożyczek;

4) ustalają minimalną stawkę oprocentowania udzielanych pożyczek, na poziomie maksymalnej stawki oprocentowania środków przyjętych w depozyt przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 78g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych powiększonej o jeden punkt procentowy;

5) określają, że wszystkie przychody z tytułu spłaty pożyczek, dochodów z tytułu odsetek oraz innych dochodów należnych Skarbowi Państwa wskazanych w umowie pożyczki są gromadzone na rachunku Funduszu Przeciwdziałania COVID-19;

6) dają upoważnienie ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy sposób postępowania w zakresie udzielania pożyczek.

Ustawa przewiduje, że przedsiębiorstwo energetyczne, któremu przed dniem wejścia w życie uchwalonej ustawy Prezes URE zatwierdził taryfę na podstawie przepisów ustawy – Prawo energetyczne stosuje tę taryfę dla wszystkich odbiorców określonych zgodnie z zakresem uchwalonej ustawy, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r.

W celu zapewnienia finansowania o charakterze obrotowym dla sprzedawcy z urzędu paliwa gazowego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, oraz podmiotu, realizującego w 2021 r. obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 tej ustawy, pozwalającego na zapewnienie odpowiedniego poziomu płynności w celu terminowego regulowania zobowiązań związanych z zapewnianiem płynności na rynku giełdowym, ciągłości dostaw energii lub pozostawaniem w gotowości do świadczenia usług sprzedawcy z urzędu ustawa wprowadza objęcie ustawową gwarancją Skarbu Państwa zobowiązań zaciąganych przez ww. podmioty z tytułu kredytów i wyemitowanych obligacji, przeznaczonych na cele związane z ich działalnością.

Przyjęte rozwiązanie polega na objęciu gwarancją Skarbu Państwa zobowiązań z tytułu obligacji lub kredytów, zaciągniętych na rynku krajowym lub zagranicznym w okresie od dnia wejścia w życie uchwalonej ustawy do dnia 1 stycznia 2026 r., przez sprzedawcę z urzędu paliw gazowych, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, oraz przedsiębiorcę realizującego w 2021 r. obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 tej ustawy. Środki pozyskane z tych kredytów i emisji obligacji mogą być przeznaczone jedynie na pozyskanie środków na zagwarantowanie ciągłości świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym, w szczególności na wszelkie potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego (w przypadku sprzedawcy z urzędu paliw gazowych) oraz na pozyskanie środków na zagwarantowanie ciągłości dostaw paliwa gazowego do odbiorców, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia paliw gazowych i zobowiązań związanych z tym zakupem i jego rozliczeniem, usług przesyłania paliw gazowych, usług dystrybucji paliw gazowych, usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego i usług magazynowania paliw gazowych (w przypadku przedsiębiorcy realizującego

w 2021 r. obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne).

Ustawa przewiduje również objęcie gwarancją Skarbu Państwa zobowiązań z tytułu obligacji lub kredytów, zaciągniętych na rynku krajowym lub zagranicznym w okresie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy do dnia 1 stycznia 2026 r., również gdy środki pozyskane z tych obligacji lub kredytów są przeznaczone na spłatę zobowiązań z tytułu innych kredytów lub obligacji, zaciągniętych przez te same podmioty na te same cele.

Ustawa przewiduje również kary pieniężne dla przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi, za niestosowanie się do obowiązków dotyczących stosowania do uprawnionych odbiorców ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r. właściwych taryf na zasadach wynikających z uchwalonej ustawy.

- Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

12/ Ustawa z dnia 13 stycznia 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne

- Ustawa została opublikowana 28 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 200).
- Ustawa zmienia ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, poprzez uchylenie w art. 4h tej ustawy przepisu ust. 3b. W myśl powołanego przepisu przedsiębiorstwo energetyczne wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych przy wykorzystaniu sieci gazowej zasilanej wyłącznie ze źródeł lokalnych i niepołączonej z innymi sieciami gazowymi, może w zakresie takiej sieci odmówić świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu, i uzyskaniem prawomocnej decyzji, o której mowa w ust. 3 tego artykułu, pod warunkiem niezwłocznego wystąpienia do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o czasowe zwolnienie z obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 zmienianej ustawy, podając uzasadnienie odmowy. Ustawa wprowadza zmiany w obszarze prawa do odmowy świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych przez przedsiębiorstwa energetyczne wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych przy wykorzystaniu sieci gazowej zasilanej wyłącznie ze źródeł lokalnych i niepołączonej z innymi sieciami gazowymi. Zniesienie ust. 3b spowoduje, że droga do zmiany sprzedającego paliwo gazowe będzie krótsza. Ustawa umożliwi dostęp do rynku odbiorców gazu wprowadzając konkurencję. Podmiot, właściciel sieci będzie zobligowany dopuścić również innych sprzedawców do korzystania z sieci. Odbiorca będzie mógł zmienić dostawcę i będzie mógł wybrać cenę gazu ziemnego z tych, które są oferowane przez różnych dostawców.
- Ustawa wchodzi w życie w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia.

13/ Ustawa z dnia 13 stycznia 2022 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

- Ustawa została opublikowana 27 stycznia 2022 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 196).

- W uzasadnieniu ustawy wskazuje się, że celem uchwalonej ustawy jest wprowadzenie czasowej obniżki stawek podatku od towarów i usług na niektóre towary jako element przeciwdziałania inflacji. W związku z tym wprowadza zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685 z późn. zm.) polegające na obniżeniu stawek podatku od towarów i usług w okresie od dnia 1 lutego 2022 r. do dnia 31 lipca 2022 r.

Ustawa wprowadza stawkę podatku od towarów i usług w wysokości **0 %** dla:

- towarów spożywczych wymienionych w poz. 1 – 18 załącznika nr 10 do ustawy o podatku od towarów i usług,
- środków poprawiających właściwości gleby, stymulatorów wzrostu oraz podłoży do upraw, o których mowa w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, z wyłączeniem podłoży mineralnych,
- nawozów i środków ochrony roślin, zwykle przeznaczonych do wykorzystania w produkcji rolnej, wymienionych w poz. 10 załącznika nr 3 do ustawy o podatku od towarów i usług,
- ziemi ogrodniczej wymienionej w poz. 12 załącznika nr 3 do ustawy o podatku od towarów i usług,
- gazu ziemnego (CN 2711 11 00 albo 2711 21 00).

Powyższych przepisów nie stosuje się do importu towarów, o których mowa w art. 138i ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, a więc importu towarów w przesyłkach o wartości nieprzekraczającej równowartości kwoty 150 euro.

Ustawa wprowadza ponadto stawkę podatku od towarów i usług w wysokości **5 %** dla:

- energii elektrycznej,
- energii cieplnej.

Ustawa wprowadza również stawkę podatku od towarów i usług w wysokości **8 %** dla:

- benzyn silnikowych (CN 2710 12 45 lub 2710 12 49) oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach,
- olejów napędowych (CN 2710 19 43 i 2710 20 11) oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach,
- biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych – bez względu na kod CN,
- przeznaczonych do napędu silników spalinowych gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych (CN 2711, z wyłączeniem CN 2711 11 00 i 2711 21 00) oraz gazowych węglowodorów alifatycznych (CN 2901), skroplonych.

Ustawa przewiduje ponadto, iż w okresie od dnia 1 lutego 2022 r. do dnia 31 lipca 2022 r. sprzedawca dokonujący sprzedaży towarów objętych obniżonymi stawkami podatku od towarów i usług jest zobowiązany do zamieszczenia przy kasie rejestrującej w lokalu przedsiębiorstwa, w którym dokonywana jest sprzedaż tych towarów, informacji o obniżonej wysokości podatku od towarów i usług w powyższym okresie. Analogicznie sprzedawca dokonujący sprzedaży gazu ziemnego oraz energii elektrycznej i energii cieplnej, jest zobowiązany do przekazywania nabywcy towarów informacji o obniżonej wysokości podatku od towarów i usług w powyższym okresie.

- Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2022 r.